יכול להמתין עד שלא תטעם ממיצי־האהבה שלה.

כשמדובר בשימוש בשיניים, חסוך זאת למיסעדות.

ליקוק הוא משהו שאתה עושה לדגדגן, ואיבר זה יכול להיפגע ולהגיע לאובדן תחושה מוחלט על־ידי נשיכות של מאהבים חובבים. כמו־כן, אצבעותיהם של כמה מהגברים עלולות להיות ארוכות מדי, או נוקשות מדי, מכדי להעניק גירוי מתאים לדגדגן של האשה.

הלשון, מאידך גיסא, אינה מכילה עצמות, לעיתים־נדירות היא נוקשה מידי, והיא תמיד לחה די הצורך כדי למנוע פגיעה. כאשר אתה מלקק לאשה, בבקשה ממך, הזז את שיער הערווה הצידה, כך שלא יחתוך את הרקמות העדינות.

כאשר אתה מלקק מסביב לדגדגן, הכנס יד אחת מתחת לישבן, את הבוהן הכנס לנרתיק. זה מעניק לאשה תחושה מגרה, שהיא מוחזקת תחת פיקוח, ובאותה עת מעניק לה משהו להישען עליו ברגע השיא. כמו־כן, נסה ללטף את ביטנה, או את צידי ירכיה המתוחות. הליטוף מאזור הברך ועד לאזור האגן, בשעה שאתם מלקקים ללא־הרף, ישלח תחושות ישירות למרכז הגירוי המיני, אל עבר הדגדגן.

ולבסוף, כמה עצות נוספות:

1. כאשר האשה אומרת שהגבר הוא מאהב טוב, מבינות זאת הנשים האחרות כמו צופן. אין פירוש הדבר שהוא מביא אותה לשיא, פירוש הדבר שהוא מסעיר יותר מן הממוצע.

2. יהיו נשים שישקרו, כדי להגן על האגו הגברי, באומרן שיש להן שני סוגים של אורגזמה — אחד משני, שהיא אורגזמה בדגדגן, והשני, העיקרי, שזו האורגזמה בנרתיק. למעשה, ההפך קרוב יותר לאמת.

3. לאחרונה פיתחתי הרגל לאונן כאשר אני לצד חברי. ערב אחד הוא הגיע לשיא לפחות שלוש פעמים, ואני החלטתי שהגיע תורי. ביקשתי ממנו שיחבק אותי בשעה שאני מאוננת. הוא עשה זאת, אולם ללא התלהבות. החזיר הקטן כבר היה מרוקן לחלוטין, והחיבוק שלו לא הביע שום תשוקה. כך שלמעשה אוננתי והגעתי לשיא בוכחותו של גבר. הוא לעומת־זאת שקע בתנומה, ולא חש כלל בכל השינויים שחלו בגופי ושהיו עשויים לסייע לו לעזור לי בעתיד. אם יש בכלל עתיד עבורינו.

4. הסיפור האחרון. לאחר שסיימתי את לימודי באוניברסיטה ונסעתי למלבורן, השגתי משרה כעובדת־סוציאלית באיזור מסוכן בעיר. לאחר זמן קצר נאנסתי. עם תחילת המישפט נראה היה כאילו אני היא העומדת לדין. פרקליטו של הגבר האשים אותי בכך שהגעתי לאורגזמה במהלך חמש הדקות שארכה ההתנפלות הנפשעת. למעשה, ביליתי חמש דקות בדאגה שמא יישוסעו פני. אך נראה שהגברים בחבר־המושבעים הניחו, כמו הפרקליט, שנהנתי מהאונס — אני, שמעולם לא הגעתי לאורגזמה כשאבר־המין של הגבר נמצא בתוכי. נדהמתי. האנס יצא לחופשי. הדבר שלמעשה גרם להרשעתי היו הזיהומים שלי ושל נשים אחרות כאילו יש להן אורגזמה, כאשר גם נשות המושבעים שיקרו להם תמיד.

אי לכך יש לי בקשה צנועה: יש צורך להסביר למושבעים באשר הם כי מבחינה אנטומית אין הדבר אפשרי. אשה לא יכולה להגיע אפילו לדבר הדומה לאורגזמה במהלך אונס רגיל. הם חייבים לדעת. בקיצור, כי הטיפול בדגדגן הוא המהותי.

עד כאן סיפורה של האשה האוסטרלית.

הווידוי של האשה האוסטרלית, עובדת סוציאלית במיקצועה, המם בעיקר גברים. אולם מחקריהם של הסכסולוגיים מאסטרס וג'ונסון חיזקו את השקפתה של הכותבת.

התמיהה שעוררו הדברים נובעת מתסביכים קדומים. זיגמונד פרויד קבע, ש־אורגזמה בפות היא צורה בשלה יותר של אורגזמת־דגדגן. הוא אף קבע שאורגזמה בדגדגן היא למעשה סטייה. מבחינתו היה נרתיק האשה העיקר — אמת־מידה לתיפקודן הנורמלי של הנשים. לעומתו קבעה שרי הייט בדו"ח המפורסם שלה על מיניותה של האשה, כי אשה עם אוריינטציה על הנרתיק חרדה יותר ומנוסה יותר במצוקה פסיכולוגית מבעלות אוריינטציה על הדגדגן.

אשה נשואה: חיפשתי הרבה שנים עד שבעזרת פסיכולוג גיליתי שאורגזמה אינה צילצול פעמוני־כנסייה או ציפצוף ציפורים...

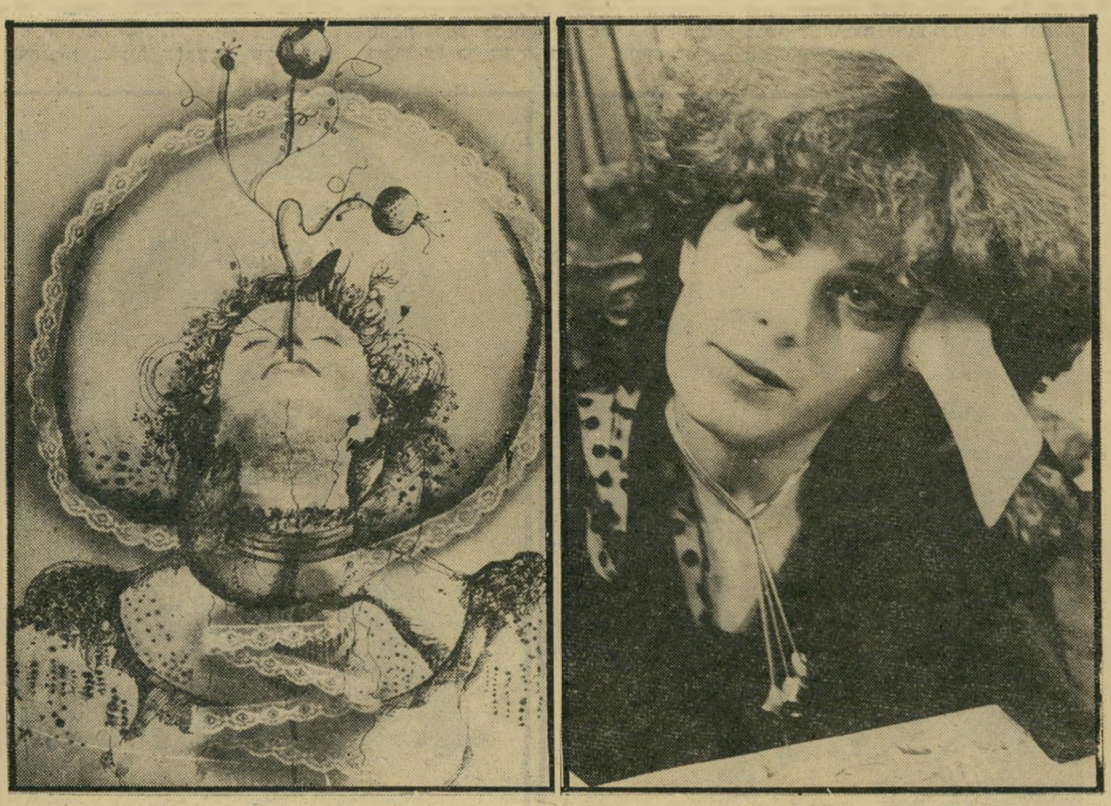

ציירת מרים ברנארד וציור־האורגזמה שלה

„גיליתי שזה לא שימחה ביום־העצמאות, אלא רעד בשיאה של התרגשות...״

מ רים ברנארד, אשה נשואה בת 35, אם לשלוש בנות; ציירת שעבודותיה „משדרות סכס,״ לדבריה.

מספרת מרים:

הקווים המעוגלים, המערות, החורים והנקבים הם טקסטורות הפורצות מהתחושות הגופניות שלי אל הניר. כל חיי סובבים סביב הסכס, וכשאני מורחת צבע על הניר זהו סוג של אנרגיה המפרה את חיי.

לא ידעתי מה זאת אורגזמה. חיפשתי למה זה דומה. בספרות קראתי שזה משהו כמו פעמוני־כנסיה. בשיחות קלטתי שזה רעד. בדמיון שלי חשבתי שזה ציפצוף של ציפורים. הבאתי ציור שלי אל הפסיכולוג, וישבנו יחד לנתח אותו. זו היתה ליידי שהפנים שלה בתנוחת שכיבה. כובע תחרה מעטר את ראשה. בפה היא אחזה פרח. זה היה צמח אופיום שייצר תחושה שהפנים מרחפות. הפסיכולוג הכריח אותי לעשות אנליזה של הציור, והרגשתי כמו באונס רגשי.

למה בפה? הוא שאל בתקיפות וציפה לתשובה. יחד איתו הבנתי שהפה הוא מקום לח, ושהצמח זקוק ללחות. שורשי הצמח חדרו לעומק הפנים, והראש כולו הביע זעקה. הצוואר והפנים היו בצבע ורוד. השיער בצבע אדום, כמו צבע הסיוליה. מלאתי אותה בנימים ועורקים שיצרו הזנה לפנים. נוכחתי לראות שהפנים הם רחם אשה. למדתי במשך השנים שתחושת אורגזמה ביחסי־מין זו לא כמו תחושת שימחה בחג־העצמאות, אלא רעד בשיאה של התרגשות. ושאין אורגזמה כל עוד לא גיליתי מהי. הנרתיק הביא אותי להתעברות והולדה, ואילו הדגדגן המרוחק גרם לי להנאה.

הגעתי מבית שמרני. אבי כלא את אימי כדי שתישאר רק שלו. גם אותי חינכו לחיות בהסוואה מוחלטת. נעלו אותי מתוך החשש שאברח מהבית בטרם עת. ההתפתחות הגופנית שלי היתה מאוחרת. אולם גם לאחר שהבשלתי בלמתי את תשוקותי הגופניות, כדי להישמר טהורה עד לנישואין. בגיל 20 הבין בעלי שאני זקוקה לפתחי־איוורור. מכיוון שעסקתי באמנות, ניתנה לי הלגיטימציה לצאת בגפי לסדנאות ולתערוכות. זה הדבר שבנה מחדש את הנישואין שלנו. בעלי למד שהמחזרים שלי אינם מסכנים את מקומו בחיי. לעומת זאת הפכתי לאשה יותר מאושרת, בשל מבטיהם של המחזרים.

בד תחרה שקוף הוא סיגנון הבגד שלי. לבוש המדגיש נקודות סכסואליות כמו ירכיים וחזה. תלתלים, שיער שאיננו מסורק ותנוחות הראש מסגירים את האנרגיה שאני חפצה להקרין.

האופי הצועני שלי נותן לי לגיטימציה לחוסר משמעת. לעשות כל מה שאני חפצה, ולזכות ביחס של סלחנות. אני מרגישה כאשה מינית. כך רואים אותי הבריות. אני לא מחפשת איך להסוות זאת. כל מה שאני רוצה אני משדרת החוצה. החיים חולפים, ואין מה להפסיד.

אשה בוגרת עם אימפולסים

א ני מיפים המוכן לסכן את לשוני בכל טעימה חדשה. והלשון מחוברת אל המוח. אם הלשון נכווית או נשרפת, אפשר להגיע לטירוף ולהשתגע. למרות האמונה הזו אני מוכנה לקחת סיכון ולנסות הכל.

כאשר כולאים אותי, אני חושבת על החופש, כמו כל אסיר. המחשבות שלי על החופש הן דימיון סכסואלי חוגג. האסטרולוגית שערכה לי מפה קבעה שאני זקוקה ליחסי־מין מדי יום, אחרת אני מרעילה את עצמי. האמת היא שכדי להגיע להנאה ממשית ממין אני זקוקה לתקופה של צום.

המוח שלי ניטען חשמל כל הזמן. בעיות והרדות יום־יומיות לוחצות על המרכז הנעול במוח. יחסי־מין הם שפותחים אצלי את הראש ומנקים את המוח. יחסי־מין מעוררים אותי. הם גורמים לי מצב־רוח אופטימי, והרגשה קלה מבחינה פיסית עד כדי תחושת ריחוף.

הסכס נפגע כשאני רעבה. הוא מתמלא עוצמה כשאני מצליחה. קאריירה מוצלחת תופסת אצלי תמיד טרמפ על היצר המיני. אני מקנחת יום מוצלח באקט מיני. כשאני נהנית מהיצירה ביום־עבודה, יש לי חיי־מין מוצלחים יותר.

ויכוח שפוגע באגו שלי מונע ממני לעשות מין. מילים משפילות, אי־הגינות, לא לומר מאיפה חזרת בשעה מאוחרת. בעיות בריאותיות של ילד חולה וריחות לא נעימים מונעים אותי מלערוך חגיגה במיטה. יחסי־מין מקבילים אצלי לשימחה. אבל סכס יכול גם לסיים ריב שלא נפתר במלל. אחרי סכס אני מסוגלת לעבור למצב־רוח סלחני.

למדתי גם לזייף אורגזמה בנישואי. האמנתי שאם לא כן, אני משחקת שלא לפי הכללים ואקבל עונש. מאז הבשלתי והבנתי שבמקום שאשה מזייפת — מזייף גם הגבר. היום אין אפשרות עוד לזייף. אנחנו מכירים יותר מדי טוב האחד את תגובות השני. קרן קטנה בקצה העין מסגירה כל ניסיון של זיוף. כשלמדנו שזה קיים, הייינו מזהירים לפני ונזנפים אחרי. רק אדם עם אישיות אוטיסטית לא יודע להרגיש את הפרטנר. בנישואין אין צורך לומר. כל אחד לומד להיות הברומטר של השני. למדתי שלזייף לבן־זוג זה כמו לשקר לעצמי. אם חשובה לי ההנאה מיחסי־מין, לא אזייף, כדי לא ליצור לעצמי בעיה.

העובדה שאני מצליחה לשלב את הקאריירה האמנותית שלי בתחושות המיניות שלי, היא שעוזרת לי להצליח בכל מה שאני עושה. אני אשה בוגרת, עם אימפולסים צעירים. אני חשה ומגיבה והגיל שלי נעלם. העובדה שאני דולה נושאים לאמנות שאני יוצרת מהתחושות המיניות שלי, משאירה אותי, בסופו של דבר, קרובה לבית, צמודה לקן המישפחה.

עד כאן סיפורה של מרים.